

- ❖ Az engesztelésnek ezt a biblikus-teológiai alapvetését Joseph Ratzinger/XVI. Benedek pápa: A Názáreti Jézus c. könyvének 2. része alapján ismertetjük. (Szent István Társulat, 2011) Az idézőjelbe tett részek szó szerinti idézetek a könyv 95-96 és a 173-181. oldalairól.
- ❖ Jézus helyettesítő önátadása
 - XVI. Benedek pápa megállapítja, hogy "Sok mai exegéta az engesztelés gondolatát Jézus istenképével összeegyeztethetetlennek ítéli, és azt állítják, hogy az engesztelés gondolata a modern felfogás számára nem követhető."
 - A szentatya próbálja ezt a gondolatot mégis követhetővé tenni. És gondolatmenete kristálytiszta.
- ❖ Mi a kiengesztelődés?
 - "Az "Isten Báránya" magára vette és elvette a világ bűneit. Isten kapcsolata a világgal, amelyet a bűn megzavart, keresztáldozata által megújult. Megtörtént a kiengesztelődés."
 - Vagyis Jézus az, aki helyreállította a bűn által megrontott szeretetkapcsolatot Isten és az ember között. Kiengesztelte, helyes kapcsolatba hozta az embert Istennel, és ezáltal önmagával, embertársaival, és az egész teremtett világgal.
- ❖ Ellenvetés az engesztelés gondolatával szemben
 - Nem kegyetlen Isten az, aki végtelen engesztelést követel?
 - A pápa válasza erre:
 - "A gonosznak, a jogtalanságnak a valósága, ami a világot tönkre teszi, ugyanakkor Isten képét is bemocskolja - ez a valóság itt van, a bűnünk révén. Nem lehet egyszerűen tudomást nem venni róla, fel kell dolgozni."
 - De "nem valami szörnyűséges Isten áll elő végtelen követeléssel. Éppen fordítva: Isten önmagát teszi a kiengesztelés helyévé, és Fiában magára veszi a szenvedést... Isten maga "issza ki a kelyhet" minden borzalmával, és így helyreállítja a jogot nagy szeretete által, amely a szenvedés révén átalakítja a sötétséget."
- ❖ Szentírási alapok
 - Jézus megváltó áldozatának szentírási alapjai
 - 2Kor 5,19-20
 - „Isten ugyanis Krisztusban kiengesztelődött a világgal, nem tartja számon vétkeinket, sőt ránk bízta a kiengesztelődés ígését. Tehát Krisztus követségében járunk, maga Isten int benneteket általunk. Krisztus nevében kérünk: engesztelődjétek ki Istennel!”
 - Róm 3,25
 - „Őt adta oda Isten véres engesztelő áldozatul a hitben, hogy kimutassa igazságosságát. Isten végtelen türelmében elnézte a korábban elkövetett vétkeket, hogy igazságosságát most kimutassa.”
 - Zsid 10,5-6
 - „Áldozatot és felajánlást nem kívántál, de testet alkottál nekem. Nem kedves előttem az engesztelő és égőáldozat Akkor így szóltam: "Íme jövök Istenem, hogy teljesítsem akarodat, amint a könyvtetekercsben rólam írva van." (Zsolt 40,7-8)
 - ◆ Jézus áldozatának előkészítése az Ószövetségben és a görög gondolkodásban
 - A Zsoltárban eredetileg ez szerepelt: "Nem követelsz égő és engesztelő áldozatot. De megnyitottad fülem a hallásra."
 - "Az engedmesség már itt (ebben a Zsoltárban) átvette a templomi áldozat helyét: Az Isten szavából, és Isten szava által élt életet felismerték, mint igazi istentisztelet."
 - "a görög világban is egyre sürgetőbben átértékelték az állatáldozatok elégtelenségét, amelyre Istennek nincs szüksége... Így megfogalmazták a

"szóbeli áldozat" gondolatát: a valódi kultusz az imádság, az emberi szellem megnyílása isten előtt."

- "Az a mélységes érzés, hogy az Isten akaratával szemben tanúsított engedelmesség mindig elégtelen, újra meg újra felszínre hozza a vágyat valamiféle engesztelés után, amelyet ugyanakkor mi magunk vagy a saját "engedelmeskedésünk" nem képes megvalósítani."
- "Másfelől mégis mindig marad egyfajta elégedetlenség érzése. A mi engedelmisségünk mindig hézagos. Saját akaratunk mindig előtolakszik."
- "A korai Sámuel-könyvektől kezdve Dániel késői prófétai könyvéig mindig új meg új módon fedezhetjük fel, ahogy az Ószövetség küzd ezzel a gondolattal, amely mind szorosabban kapcsolódik össze az Isten eligazító szava, a Tóra (Mózes 5 könyve) iránti szeretettel. Istent akkor tiszteljük helyesen, ha szava iránt engedelmesen élünk, és így akarata által átformáltan, Istenhez illőek leszünk."
- ◆ "Az igazi Logosz, a Fiú, így szól az Atyához: "Áldozatot és falajánlást nem kívántál, de testet alkottál nekem" Maga a Logosz, a Fiú testté lett, emberi testet vett fel. Így új engedelmisség vált lehetővé, amely tútesz a parancsok bármilyen emberi teljesítésén. A Fiú emberré lett, és testében az egész emberlélet visszaviszi Istenhez. A megtestesült Ige, a kereszten teljessé lett szeretetével, ő végre a tökéletes engedelmisség. Általa nemcsak a templomi áldozatok kritikája vált véglegessé, hanem betelt a múlhatatlan vágy is: testben végbevitt engedelmissége az az új áldozat, amelybe mindannyiunkat bevon, és amelyben szeretete által egyben minden engedetlenségünket eltörli."
- ◆ "Még egyszer másként fogalmazva: Saját erkölcsiségünk nem elég ahhoz, hogy Istent igazán tisztelhesük. Szent Pál a megigazulással kapcsolatos vitában nyomatékosan kimutatta ezt. De a Fiú, aki testté lett, mindannyiunkat magában hordoz, és így odaajándékozta azt, amit mi magunk nem adhatnánk. Ezért része a keresztény létnek mind a kereszttség, a Krisztus engedelmisségébe való felvétel, mind pedig az Eucharisztia, amelyben az Úr keresztig tartó engedelmissége mindannyiunkat átfog, megtisztít, és bevon Jézus Krisztus tökéletes imádsásába."
- A mi bevonódásunk Jézus áldozatába
 - "Krisztus engedelmissége olyan, mint egy nyitott tér, amelybe mindannyiunkat bevon, és amelyben saját életünk új összefüggésbe kerül. A kereszt misztériuma nemcsak egyszerűen velünk szemben áll, hanem bevon bennünket és új rangot ad saját életünknek."
 - Róm 12,1
 - „Testvérek, Isten irgalmára kérlek titeket: Adjátok testeteket élő, szent, Istennek tetsző áldozatul. Ez legyen szellemi hódolatotok (szó szerint: az értelem szavának istentisztelete)
 - ◆ "Ez az egész lét Istennek való odaadását jelenti, amelyben az egész ember, mintegy Istent dicsérő szóvá teszi önmagát, Istenhez illővé lesz. A hangsúly közben a testi mivolton van: éppen testi létünket kell átjárnia a szónak, ennek kell Istennek szánt adománnyá lennie."
 - ◆ "minden nyomorúságunk ellenére Jézus befogad önmagába, élő és szent áldozatába úgy, hogy valóban "az ő teste" leszünk."
 - Róm 15,15-16
 - "Krisztus Jézus szolgájának kell lennem a pogányok között, és Isten evangéliumának papi szolgálatát kell ellátnom, hogy a pogány népek a Szentlélektől megszentelt kedves áldozati ajándékká legyenek."
 - ◆ "A valódi kultusz
 - az élő ember, aki egészen Istennek adott élő válasszá lett, akit az ő gyógyító és átváltoztató igéje formált át."

- ◆ "A valódi papság
 - pedig az igének és a szentségeknek az a szolgálata, amely az embereket Istennek ajánlott adománnyá változtatja, a kozmoszt pedig a Teremtő és Megváltó dicsőítésévé teszi. Ezért Krisztus, aki a kereszten odaadja magát, az igazi főpap, akire az ároni papság jelszerűen előre utalt. Tehát önmaga odaadása - engedelmissége, amely mindannyiunkat magába foglal és visszavisz Istenhez - az igazi kultusz, az igazi áldozat."
 - "Az Eucharisztia ünneplése a keresztény kultusz lényege"
 - ◆ "azért mindig őriznünk kell egész hatósugarának a tudatát: mindig arról van szó, hogy minden egyes embert és a világot úgy bevonjuk Krisztus szeretetébe, hogy vele együtt mindannyian "a Szentlélektől megszentelt kedves áldozati ajándékká legyenek" (Róm 15,16)
- ❖ A vértanúságot Szent Pál és az ősegyház Krisztus engesztelő áldozatához való kapcsolódásként értelmezték
- "Pál saját várható vértanúságát liturgikus szolgálatnak, és áldozati eseménynek tekinti."
 - Fil 2, 17
 - „Ha hitetek szent szolgálataért áldozatként véretem ontják is, örülök, együtt örülök mindnyájatokkal
 - (Vö. 2Tim 4,6)
 - Az én véretem ugyanis nemsokára kiontják áldozatul, eltávozásom ideje közel van.
 - Antiochiai Szent Ignác
 - "Krisztus gabonájának mondta magát, amelyet a vértanúság őröl majd meg, hogy Krisztus kenyere lehessen." (Vö. Ad Rom., 4,1)
 - Szent Polikárp
 - "Ha hitetek szent szolgálataért áldozatként véretem ontják is, örülök, együtt örülök mindnyájatokkal (Vö. 2Tim 4,6).
 - Szent Lőrinc
 - a roston való megsütésben "nemcsak tökéletes egyesülését látták Krisztus titkával, aki a vértanúságban kenyerré lett, hanem az egész keresztény élet jelképét is. Az élet szorongatásaiban kiégetve lassan megtisztulunk, mintegy kenyérré válunk, amennyiben életünkben és szenvedésünkben Krisztus titka mutatkozik meg, és az ő szeretete minket magunkat tesz Isten és az emberek számára szánt ajándékká."
- ❖ Befejezésként a keresztény hit, és az engesztelés egyik kulcsmondatra hívja fel a figyelmet XVI. Benedek pápa
- "Amit az Úr válaszolt Zebedeus fiainak kérésére, hogy mellette ülhessenek a trónon, az egész keresztény hit egyik kulcsmondata maradt: Az Emberfia nem azért jött, hogy szolgáljanak neki, hanem hogy ő szolgáljon, és életét adja váltságul sokakért" (Mk 10,45)